Događaj u vezi s izbjegavanjem i zavjetovanjem

Avf b. Malik (ili b. el-Haris) b.Tufejl kazuje: "Aiši, radijallahu anha, ispričano je da je Abdullah b. Zubejr, radijallahu anhuma, čuo o prodaji ili poklonu koji je Aiša bila dala, pa je rekao: 'Tako mi Allaha, ili će Aiša prestati, ili ću je staviti pod starateljstvo (ograničiti njenu poslovnu sposobnost).' Aiša, radijallahu anha, upitala je: 'Je li to on zaista rekao?', pa su joj rekli da jest, na šta je ona rekla: 'Zavjetujem se Allahu da nikada neću progovoriti s Ibn Zubejrom!' Kada se izbjegavanje oduljilo, Ibn Zubejr je zamolio da se kod nje posreduje, pa je rekla: 'Tako mi Allaha, nikada mu neću prihvatiti posredovanje niti ću svoj zavjet prekršiti!' Kada se to Ibn Zubejru oduljilo, obratio se Misveru b. Mahremi i Abdurrahmanu b. Esvedu b. Abdujegusu – a obojica su bili iz porodice Benu Zuhra - i zamolio ih: 'Zaklinjem vas Allahom, kad biste me (kako) uveli kod Aiše! Više joj nije dozvoljeno da me pod zavjetom izbjegava!' Na to su se Misver i Abdurrahman ogrnuli svojim ogrtačima i s njim zaputili do Aiše te rekli riječima: 'Neka je na tebe Allahov mir, milost i blagoslov, možemo li ući?' 'Uđite!', odgovorila je Aiša, radijallahu anha. 'Je li svi?', upitali su. 'Da, uđite svi!', rekla je, ne znajući da je s njima dvojicom i Ibn Zubejr. Kada su ušli unutra, Ibn Zubejr je ušao u zastrti dio sobe, zagrlio Aišu i počeo plakati, preklinjući je da mu oprosti. Misver i Abdurrahman također su je počeli preklinjati (i moliti) da se pomire i da ona primi njegovo izvinjenje, govoreći joj da je Vjerovjesnik, sallallahu alejhi ve sellem, kao što i sama zna, riječima: 'Muslimanu nije dozvoljeno izbjegavati svoga brata više od tri noći' – zabranio izbjegavanje. Nakon što su Aiši dugo govorili, savjetovali je i opominjali (o obavezama prema rodbini), i ona je, plačući, počela opominjati i njih dvojicu, govoreći im: 'Zavjetovala sam se, a zavjet je težak! ' Njih dvojica nisu prestali insistirati sve dok se nije pomirila (dok nije progovorila) s Ibn Zubejrom. Za prekršaj svoga zavjeta oslobodila je četrdeset robova. Kasnije, kada bi se sjetila svog zavjeta plakala bi toliko da bi joj se veo nakvasio od suza.“

[Vjerodostojan] [Hadis bilježi imam Buhari]

Abdullah b. Zubejr, radijallahu anhuma čuo je o poklonima koje je Aiša bila mnogo davala, pa je smatrajući to pretjerano velikim rekao: "Ako ne prestane, ograničiću njenu poslovnu sposobnost." Ove riječi su Aiši teško pale, jer je ona bila njegova tetka i imala je uvaženo mišljenje, znanje, blagost i mudrost i nije zaslužívala da joj se takvo nešto kaže. Kada je to čula od onih koji prenose tuđe riječi kako bi zavadili ljude, ona se, kao vid reakcije, zavjetovala da nikada neće progovoriti s Ibn Zubejrom i da će ga izbjegavati. Sasvim je jasno bilo da će to Ibn Zubejru teško pasti, pa je pokušavao da je oraspoloži, ali ona to nije prihvatala jer je smatrala da je zavjetovanje krupna stvar. Ibn Zubejr je zamolio dva čovjeka, ashaba Allahova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, da kod nje posreduju za njega, i da naprave jednu lukavštinu koja je bila lijepa jer je vodila ka lijepom cilju, a to je pomirenje ljudi. Oni su zamlolili Aišu da kod nje uđu i nazvali su joj selam. Kada su je zamolili da uđu, ona im je dozvolila, a oni su upitali: "Je li svi?" "Da, uđite svi!", rekla je ne znajući da je s njima dvojicom Ibn Zubejr. Kada su ušli unutra, našli su je iza zastora kojim su se pokrivale

majke vjernika od drugih ljudi, ali to nije zastor koji se odnosi na ostale žene, jer zastor koji se odnosi na druge žene je ustvari pokrivanje lica i ruku. Ovo je bio zastor koji je odvajao ljude od majki vjernika. Kada su ušli, Ibn Zubejr je ušao u zastrti dio (sobe), jer mu je ona bila tetka, zagrlio je Aišu i počeo plakati, preklinjući je (da mu oprosti) i podsjećajući je da prekidanje rodbinskih odnosa nije dozvoljeno. Ona je tada kazala: "Zavjetovala sam se, a zavjet je težak!" Ova dvojica nisu prestali insistirati i odvraćati je od izbjegavanja Ibn Zubejra, podsjećajući je na hadis da brata muslimana nije dozvoljeno izbjegavati više od tri dana. To su činili sve dok ona nije prihvatila, pa je zaplakala i počela da priča sa Abdullahom b. Zubejrom. Ovo je za nju bila velika stvar i briga, i kad bi se toga sjećala plakala bi. Za prekršaj svoga zavjeta oslobodila je četrdeset robova kako bi nju Allah oslobodio od Vatre. Iako je bila dužna osloboditi samo jednog roba, ona je iz svoje pobožnosti oslobodila četrdeset.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/8409